

ע"פ 16/9667 - מנהל דענא נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 16-09-6687

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופט שירלי רנر

המעעררת

מנהל דענא
ע"י ב"כ עו"ד סואעד

נגד

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

משיבה

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנזהוֹז) מיום 20.7.16
בת"פ 12-09-54865.

כללי

1. המעררת הורשעה על יסוד הודהתה בניסיון פצעה בנסיבות חמירות ובנסיבות תקיפה שוטר בנסיבות חמירות. המעררת נדונה ל - 15 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים על תנאי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 23.9.12 בסמוך לשעה 06:30 הגיעו המעררת לסניף הדואר ברחוב צלאח א-דין בירושלים, כשהיא נושא בתיקה סיכון. המעררת הבחינה בשוטר שיצא מתחנת המשטרה במקום, התקרבה אליו, הוציאה את הסכין מתיקה והניפה אותה לעבר השוטר שהיה בגבו אליה במטרה לדקוך אותו. השוטר הסתובב אל המעררת, וכשראה את הסכין מונפת בידה, הדף אותה באופן בו נפלה ארצתה והסכין הושלכה מידה. בחקירהה, הסבירה המעררת כי רצתה לפצעו שוטר למנוע אידיאולוגי.

טענות הצדדים

3. ב"כ המעררת טוען כי יש להסתפק בעונש מאסר על תנאי. לחלוין, יש להטיל על המעררת מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. לעומת זאת, מדובר באירוע לא חמוץ, משומם שלא נגרמה פגיעה לשוטר ולא בכדי בחירה

עמוד 1

המאשימה להגיש את כתב האישום לבית משפט השלום בעבירות ניסיון. כמו כן, במקרה דנן מתחם הענישה שנקבע הינו חמור ואינו משקף את זה הנווג במקרים דומים. בעין זה הפנה הסגורה לפסיקה, לפיה, לטענתו, המתחם נع מססר על תנאי ועד למססר שירותה בעבודות שירות. לפיכך, טוען הסגורה כי יש לקבוע מתחם ענישה שבע בין מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שירותה בעבודות שירות, או לצאת לקופה מהמתחם שקבע בית משפט כאמור. הסגורה טען כי יש להתחשב לקופה בנסיבות הבאות: העדר תכנון שקדם לביצוע העבירה, שכן הסיכון היה ברשות המערערת כל העת כדי לחזור פירות; לא נגרם נזק מבוצע העבירה; ברקע לביצוע העבירות קיימות נסיבות אישיות של מצוקה نفسית אישית קשה וכן משבר נפשי קשה על רקע מחלת בנה שסבל מסטמה קשה; המערערת הודהה במעשים ולקחה אחריות; שליחתה למססר תפגע בה ובמשפחה קשה; למעערערת אין עבר פלילי ומעת ביצוע העבירות בשנת 2012 לא נפתחו לה תיקים נוספים. הוסף כי המערערת הורשעה בעבירה של ניסיון פצעה ולא נקבע כי העבירה בוצעה על רקע אידיאולוגי ועל כן, בהתאם לפסיקה אליה הפנה הסגורה, רמת הענישה אינה חרוגת ממססר לתקופת חודשים ספורים. אף המאשימה טענה כי יש למקם המערערת בתחום המתחם ובית משפט כאמור מיקם המערערת באמצעות המתחם מבלי שהוא ימוקן לכך. נטען עוד כי גם בשאלת השיקום נפללה טעות, שכן הדגש הוא על **קיים סיכוי** לשיקום. העבירה הتبוצעה לפני ארבע וחצי שנים ומazel לא נרשם דבר לחובת המערערת ודבר זה מדובר בעד עצמו. המערערת השكيעה זמן וממון רב בהליך טיפול, כאשר אין לזקוף לחובתה העדר שיתוף פעולה.

מנגד, ב"כ המשיבה הפנטה לכך שמדובר בנסיבות חמורות שהיו עלולות להוביל לתוצאה קטלנית, הפסיקה אליה הפנה הסגורה אינה תואמת לנסיבות האירוע. לעניין השיקום וחלווף הזמן נטען כי לא מדובר בשיקום שכן הוגש מספר تسקרים בהם פורט כי המערערת לא ניצלה ההזדמנויות שניתנו לה. על כן יש לדוחות הערעור.

تسkieר שירות המבחן

4. מتسקירי שירות המבחן שנערכו בעניינה של המערערת, ילידת 1980, עולה כי הננה נשואה ואם לשולשה ילדים, שהקטן בהם בן שנתיים וחצי, עקרת בית, ללא עבר פלילי. המערערת לקרה אחירות על מעשה והביעה חריטה, אך שלילה נשיאת סיכון על רקע אידיאולוגי, ושירות המבחן התרשם כי היא מתקשה להפנים את חומרת העבירה ואת המניעים שבבסיסה, נוטה להתנהגות אימפרטסיבית על רקע מצב רגשי אישי בתקופה הרלבנטית והחרפה במצבו הרפואי של בנה החולה במחלת נשימה כרונית. פורט כי המערערת גילתה קושי בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול במרפאה לביריאות הנפש במשך 10 חודשים הניסיון שניתנו לה. לפיכך, הומלץ על עונש מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערערת עומדת הودאתה במיחס לה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וליעול ההליכים, האחוריות שלקחה על המעשים והבעת חריטה מצדיה. המערערת הננה אם לשולשה ילדים, אשר הצעיר הינו בן שנתיים וחצי, ובנה הבכור סובל ממחלה נשימה. כמו כן, נסיבות חייה של המערערת אין קלות, כפי שפורט בעניין זה בתסקרי שירות המבחן. יחד עם זאת, המערערת לא שיתפה פעולה עם גורמי הטיפול על מנת להתמודד עם קשיים אלה, ושירות המבחן התרשם כי היא נוטה להגביל באימפרטסיביות. כמו כן, לחובת המערערת מוקפת חומרת העבירה שביצעה.

המערערת יצאה מביתה כשברשומה סcin ובחרה בשוטר אקראי כקרובן וניסתה לזכור אותו כשהוא בגבו אליה. השוטר ניצל נוכח התושיה שהפגין. בנסיבות חמורות אלה, אין לקבל את טענת הסגנור, לפיה לא מדובר בעבירה חמורה. כמו כן, המנייע שעמד בבסיס המעשה הינו אידאולוגי, כפי שהסבירה המערערת את מעשיה בחקירותה במשטרה וכפי שפירט זאת בית משפט קמא. עבירות אלימות נגד שוטרים מחייבות עונשה מرتיעה ואף סובלנות. בית משפט קמא התחשב לפחותה בנסיבות האישיות של המערערת. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערערת תתיעצב לריצויו עונש המאסר ביום 2/4/17 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י' אדר תשע"ז, 08 מרץ 2017, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

כרמי מוסק, שופט

シリלי רנर, שופטת

רפי כרמל, שופט

אב"ד